RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.834 van 3 december 1999
in de zaak A. 88.157/VII-19.921.

In zake : XXX,
wonende te XXX,
D.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 30 november 1999 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 oktober 1999, houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag om machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Fr. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2. Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, zeker in het Vreemdelingencontentieux, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de eventueel tussenkomende partij tot een strict minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing evident, d.w.z. klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, de verzoekende partij duidelijk feiten en gegevens moet aanbrengen die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden; dat, met andere woorden, ingeval de vordering tot schorsing wordt onderzocht met inachtneming van de gewone regels van de schorsingsprocedure, en de schorsing alzo slechts over een paar maanden na het instellen van de vordering bevolen zou worden, zij onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat voor de verzoekende partij uit de bestreden beslissing zou voortvloeien, en dat ernstig wordt genoemd, zich voltrokken zou hebben en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt verantwoordt:

> "De bestreden beslissing, die aan verzoeker werd betekend op 25 november 1999, heeft tot doel, en dit onmiddellijk, te verhinderen dat verzoeker van een regelmatig verblijf en bijgevolg ook van een regelmatig werk zou kunnen genieten.
>
> Dat de kans bestaat dat verzoeker zijn werk verliest.
>
> In de mate dat, -quod non- de bestreden beslissing een bevel zou vervatten, het land te verlaten, zou verzoeker verplicht zijn het land te verlaten, daar waar gesteld wordt dat dit bevel niet regelmatig voorkomt.
>
> (...)";

Overwegende dat, enerzijds, de door de verzoekende partij aangehaalde argumenten niet terzake dienend zijn, omdat verzoekster niet duidelijk maakt op welke basis zij in het Rijk van "een regelmatig verblijf geniet", dat, anderzijds, niet wordt verduidelijkt dat de bestreden beslissing zou verhinderen dat de verzoekende partij "van een regelmatig werk (zou) genie-

ten"; dat bijgevolg de verzoekende partij niet aantoont waarom in voorliggend geval de gewone schorsingsprocedure niet kon worden aangewend;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde van artikel 17 §§ 1 en 2, betreft, de verzoekende partij in haar uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel er ten onrechte van uitgaat dat de bestreden beslissing een verwijderingsmaatregel inhoudt, nu zij haar nadeel steunt op een veronderstelde verwijdering van het Belgisch grondgebied; dat dit nadeel niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat bovendien de bestreden beslissing en de aanvraag die tot deze beslissing heeft geleid, op het eerste gezicht verzoekers rechtstoestand van onrechtmatig verblijf niet wijzigt, zodat de gevraagde schorsing het aangevoerde nadeel, dat rechtstreeks uit de niet voorhanden zijnde verwijderingsmaatregel zou voortvloeien, niet weert;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat uit wat voorafgaat volgt dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dient te worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie december 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**